

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Πολύ καλή η τηλεδιάσκεψη (Die Welt)

«Πολύ καλή» χαρακτήρισε κυβερνητικός αξιωματούχος στο Βερολίνο τη χθεσινοβραδινή τηλεδιάσκεψη ανάμεσα στην Γερμανίδα καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ, τον Γάλλο πρόεδρο Φρανσουά Ολάντ και τον Έλληνα πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα, όπως γράφει σήμερα η εφημερίδα Die Welt. Η γερμανική εφημερίδα σημειώνει ότι η τηλεδιάσκεψη διήρκεσε 35 λεπτά και ήταν η δεύτερη τις τελευταίες τρεις ημέρες. Η Die Welt αναφέρει ότι κοινή πεποίθηση όλων είναι ότι «η συμφωνία πρέπει να επιτευχθεί πολύ γρήγορα». Η Die Welt σημειώνει ότι «η γερμανική κυβέρνηση χαρακτήρισε τη συζήτηση εποικοδομητική, αλλά δεν παρείχε περαιτέρω λεπτομέρειες. Ο κ.Τσίπρας ήθελε να συζητήσει τα αποτελέσματα της τηλεδιάσκεψης με τον υπουργό Οικονομικών Γιάννη Βαρουφάκη με τον οποίο συναντήθηκε μετά την τηλεδιάσκεψη. Η γερμανική εφημερίδα αναφέρει ότι η καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ, ο Γάλλος πρόεδρος Φρανσουά Ολάντ και πρόεδρος της Κομισιόν Ζαν Κλοντ Γιούνκερ θα συναντηθούν σήμερα στο Βερολίνο και θα επιδιώξουν την εξεύρεση μιας διεξόδου στην ελληνική κρίση, αν και η Ελλάδα δεν είναι επισήμως στην ατζέντα της συνάντησης». Όπως άλλωστε δήλωσε και ο πρόεδρος της Κομισιόν στην εφημερίδα Sueddeutsche "θα ήμουν πολύ έκπληκτος εάν δεν συζητούσαμε το θέμα της Ελλάδας». Η γερμανική εφημερίδα αποκαλύπτει μάλιστα ότι και ο Ιάπωνας πρωθυπουργός Σίνζο Αμπε είχε ζητήσει πριν λίγες ημέρες από τον κ.Γιούνκερ κατά την επίσκεψή του στο Τόκιο να εργαστεί «πολύ εντατικά» για την εξεύρεση λύσης στο θέμα της Ελλάδας, προειδοποιώντας ότι «οι επενδύσεις της Ιαπωνίας στην Ευρώπη εξαρτώνται από την εμπιστοσύνη που υπάρχει στο ευρώ».

Bundesbank: Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να δράσει γρήγορα

Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Bild, το μέλος της διοίκησης της Bundesbank Αντρέας Ντόμπρετ δηλώνει πώς: "Η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να διαπραγματευθεί και να δράσει γρήγορα – οι ελληνικές τράπεζες βρίσκονται στο παρά πέντε".

Συνέχεια.....

Ο Ντόμπρετ, που είναι υπεύθυνος για την τραπεζική εποπτεία στο Διοικητικό Συμβούλιο της Bundesbank, σημειώνει πάντως ότι "η μάλα είναι στο πεδίο της πολιτικής. Ούτε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ούτε η τραπεζική εποπτεία μπορεί να λύσει τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας". Το στέλεχος της γερμανικής κεντρικής τράπεζας εκτιμά ότι η κατάσταση στην Ελλάδα είναι κρίσιμη, αλλά ο κίνδυνος για τις ευρωπαϊκές τράπεζες είναι σχετικά μικρός... Οι γερμανικές τράπεζες έχουν για παράδειγμα στα βιβλία τους απαιτήσεις ύψους 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ από ελληνικές τράπεζες, επιχειρήσεις και το κράτος. Συνεπώς ο κίνδυνος είναι διαχειρίσιμος. Ωστόσο τα πράγματα μπορούν πάντα να κινηθούν διαφορετικά από ό,τι πιστεύουμε".

FINANCIAL
TIMES

FT: Αυξάνονται οι πιθανότητες μη συμφωνίας μετά την επίθεση Τσίπρα στους δανειστές

Σχολιάζοντας τη συνέντευξη του Έλληνα πρωθυπουργού στη Le Monde, για χειροτέρευση των πιθανοτήτων να επιτευχθεί συμφωνία με τους εταίρους, κάνουν λόγο οι FT. Ειδικότερα, όπως σημειώνουν στο δημοσίευμα τους οι Financial Times, οι πιθανότητες της Ελλάδας να πετύχει μια συμφωνία για να λάβει τα κεφάλαια των 7,2 δισ. ευρώ φαίνονται ακόμη πιο «αδύναμες» την Κυριακή, μετά το άρθρο Τσίπρα που ανέφερε ότι οι θεσμοί έχουν παράλογες απαιτήσεις και θέλουν να υποβάλλουν σκληρή τιμωρία στην Ελλάδα.

Οι κατηγορίες Τσίπρα, που έγιναν στην Le Monde, πραγματοποιήθηκαν λίγες μόνο μέρες αφότου η κυβέρνησή του δήλωσε ότι μια συμφωνία είναι προ των πυλών.

Η αίσθηση του χάους γύρω από τις διαπραγματεύσεις αυξήθηκε.

Την Παρασκευή η Αθήνα πρέπει να καταβάλει περίπου 300 εκατ. προς το ΔΝΤ, κίνηση που θα παρακολουθείται στενά από τους πιστωτές ύστερα από τις δηλώσεις υπουργών ότι ίσως δεν καταβληθεί χωρίς χρηματική βοήθεια.

Επιπροσθέτως η χώρα πρέπει να πληρώσει στο ΔΝΤ τον Ιούνιο άλλα 1,2 δισ. ευρώ.

Αρκετοί αξιωματούχοι της ευρωζώνης «φοβούνται» ότι αν δεν επιτευχθεί συμφωνία αυτή την εβδομάδα, ίσως να μην υπάρχει αρκετός χρόνος έως το τέλος Ιουνίου ώστε να νομοθετηθεί η λίστα των μεταρρυθμίσεων που θα συμφωνηθεί.

Η αβεβαιότητα οδήγησε σε σημαντική απόσυρση καταθέσεων, καθώς σε δυο μόλις ημέρες «έφυγαν» από τις τράπεζες 800 εκατ. ευρώ, επαναφέροντας τους φόβους για ένα bank run.

Οι τρεις θεσμοί – ΔΝΤ, Κομισιόν και ΕΚΤ- πρέπει να συμφωνήσουν στις νέες μεταρρυθμίσεις προτού απελευθερωθούν κεφάλαια αλλά στο άρθρο του στη Le Monde, ο κ. Τσίπρας τους κατηγορεί ότι είναι ανυποχώρητοι παρά τις ελληνικές παραχωρήσεις.

«Η μη επίτευξη συμφωνίας, μέχρι στιγμής, δεν οφείλεται σε μια υποτιθέμενη άτεγκτη, αδιάλλακτη και ακατανόητη στάση της Ελλάδας», γράφει ο κ. Τσίπρας. «Οφείλεται στην επιμονή ορισμένων θεσμικών παραγόντων να καταθέτουν προτάσεις παράλογες και να δείχνουν παντελή αδιαφορία στην πρόσφατη δημοκρατική επιλογή του ελληνικού λαού».

Η κριτική αυτή φαίνεται να απευθύνεται στο ΔΝΤ, το οποίο έχει ακολουθήσει τη σκληρότερη γραμμή από τους τρεις θεσμούς, ιδιαίτερα αναφορικά με τις μειώσεις των συντάξεων στον δημόσιο τομέα, τις οποίες ο κ. Τσίπρας περιγράφει ως ήδη υπερβολικά μειωμένες.

Οι Ευρωπαίοι ηγέτες, συμπεριλαμβανομένης και της Αγγέλα Μέρκελ έχουν προειδοποιήσει τον κ. Τσίπρα ότι καμιά συμφωνία δεν είναι δυνατή χωρίς την έγκριση του ΔΝΤ.

Σε μια ξεκάθαρη «επίθεση» κατά του Βερολίνου, ο κ. Τσίπρας κατηγορήσε κάποιους εντός της Ε.Ε. ότι προσπαθούν να διασπάσουν την Ευρωζώνη, με την συγκέντρωση της εξουσίας ανάμεσα στα μέλη «πυρήνες» του ευρώ και στα υπόλοιπα, τα οποία θα πρέπει να προσδεθούν στον ακραίο φιλελευθερισμό, μέσω των κανόνων του προϋπολογισμού της Ευρωζώνης.

Η Γερμανία εμφανίζεται ως ο μεγαλύτερος υποστηρικτής των κανόνων αυτών και μιας ισχυρής κεντρικής εξουσίας στις Βρυξέλλες για την επιβολή τους.

Για όσες χώρες αρνούνται να υποκύψουν στην νέα εξουσία η λύση θα είναι απλή: Σκληρή τιμωρία. Υποχρεωτική λιτότητα. Και, ακόμη περισσότερο, περιορισμοί στην κίνηση κεφαλαίων, πειθαρχικές κυρώσεις, πρόστιμα, ακόμη και παράλληλο νόμισμα, γράφει ο κ. Τσίπρας, προσθέτοντας ότι αυτό το μονοπάτι θα σήμαινε την κατάλυψη της δημοκρατίας στην Ευρώπη.

Αξιοματούχοι της Ευρωζώνης τις τελευταίες μέρες έχουν κατηγορήσει την κυβέρνηση του κ. Τσίπρα για την χρησιμοποίηση παρόμοιων δημόσιων δηλώσεων ως διαπραγματευτικό τέχνασμα, σε μια απόπειρα να δημιουργηθεί χάσμα μεταξύ ΔΝΤ και Κομισιόν, η οποία προτρέπει σε μια συμβιβαστική συμφωνία πιο αποδεκτή από την Αθήνα.

Αλλά ο ίδιος ο κ. Τσίπρας από καιρό θεωρείται από τους πιστωτές ως η καλύτερη ελπίδα για μια συμφωνία.

Ο ίδιος είχε προσωπικά παρέμβει το Φεβρουάριο για να επεκτείνει το πρόγραμμα διάσωσης κατά τέσσερις μήνες μετά την αποτυχία των διαπραγματεύσεων μεταξύ χαμηλόβαθμων αξιωματούχων.

Κρούγκμαν: Λίγες ημέρες απομένουν για την Ελλάδα, μακάρι να υπερισχύσουν οι ψυχραιμότεροι

Σε άρθρο του στην προσωπική του στήλη στους New York Times, την ανάγκη να χαμηλώσει ο πήχης των απαιτήσεων τόσο από τους δανειστές όσο και από την Αθήνα ώστε όλοι να μπορέσουν να σταθούν από κάτω επισημαίνει ο νομπελίστας οικονομολόγος Πολ Κρούγκμαν. «Υπάρχει μια περίεργη αίσθηση καλοκαιριού 1914 σε αυτό που συμβαίνει τον τελευταίο καιρό στην Ελλάδα», γράφει ο γνωστός οικονομολόγος στο άρθρο του. «Παρότι κάποιοι από τους κύριους εμπλεκόμενους προσπαθούν απελπισμένα, και σωστά, να βρουν μια λύση για να αποφύγουν το Grexit και τις συνέπειές του, άλλοι -όχι μόνο στο στρατόπεδο των δανειστών αλλά και των δανειζομένων- μοιάζει όχι μόνο να έχουν παραιτηθεί στο ενδεχόμενο της κατάρρευσης, αλλά και σαν σχεδόν να καλωσορίζουν την προοπτική, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που πριν από έναν αιώνα, κάποιοι έμοιαζαν να καλωσορίζουν το τέλος μιας μπερδεμένης και απογοητευτικής διπλωματίας και την έναρξη του Πολέμου».

Υπάρχει ακόμη διέξοδος; Πρέπει να υπάρχει, συνεχίζει. «Η Ελλάδα δεν μπορεί να έχει πρωτογενές έλλειμμα, όμως δεν μπορεί να υποχρεωθεί να τρέξει και ένα μεγάλο πρωτογενές πλεόνασμα, έτσι, ένα μικρό πρωτογενές πλεόνασμα, είναι η προφανής και καλύτερη λύση για όλους τους ενδιαφερομένους, σε σχέση με την άλλη λύση που είναι η έξοδος από το ευρώ».

Ο γνωστός οικονομολόγος καταγράφει ένα νέο πρόβλημα που έχει προκύψει από την τρέχουσα αντιπαράθεση: η αβεβαιότητα έχει σπρώξει την Ελλάδα ξανά στην ύφεση και τα πρωτογενή πλεονάσματα που επιτεύχθηκαν πέρυσι έχουν εξαφανιστεί. Με μια συμφωνία ωστόσο, θα έλυνε το πρόβλημα, υποστηρίζει

Το μεγάλο πρόβλημα, συνεχίζει, είναι πώς θα επιτευχθεί αυτή η συμφωνία δεδομένης της έλλειψης εμπιστοσύνης από όλες τις πλευρές. Οι Έλληνες αισθάνονται, δικαιολογημένα, ότι τους συμπεριφέρονται σαν να είναι μια κατακτημένη επαρχία από ανάλγητους και ανίκανους και προσπαθούν να αποφύγουν οτιδήποτε θα τους γύριζε στο προ πενταετίας καθεστώς. Οι θεσμοί από την άλλη δεν εμπιστεύονται ότι η άπειρη ακόμη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ξέρει τι κάνει, είναι ικανή να κάνει ή αντιμετωπίζει με ρεαλισμό αυτό που πρέπει να γίνει.

Ωστόσο, από ό, τι ακούω υπάρχει χώρος για τουλάχιστον μια προσωρινή συμφωνία. Η Ελλάδα θα πρέπει να παραδώσει κάποια συγκεκριμένη δράση - την αύξηση του ΦΠΑ, κάποια προσαρμογή στις συντάξεις (αλλά όχι μια ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση ήδη από τώρα), ίσως κάτι στις αγορές προϊόντων. Για να γίνει αυτό ωστόσο, οι άνθρωποι που έχουν ανεβάσει τον πήχη θα μπορούσαν πιθανώς να αναγκαστούν να τον μειώσουν και πάλι σε κάτι εφικτό, ωστό να είναι δυνατόν ο καθένας να σταθεί από κάτω. Λίγες μέρες απομένουν. Ας ελπίσουμε ότι οι ψυχραιμότεροι θα υπερισχύσουν», ολοκληρώνει το άρθρο.

"Εάν δεν υπογράψετε τη συμφωνία, πεθαίνετε"

"Πως σώζεται μια χώρα"; Στο ερώτημα κλήθηκε να απαντήσει ο υπ. Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς, προσκεκλημένος στο τρίτο φεστιβάλ Φιλοσοφίας της Λυτικογερμανικής Ραδιοφωνίας (WDR). Με όπλο του τη φιλοσοφική σκέψη και όχι μόνο. Πως σώζει κανείς μια χώρα; Υπό τις νυν εξαιρετικά κρίσιμες συγκυρίες για το μέλλον της Ελλάδας στο ευρώ, το ερώτημα θα μπορούσε να εκληφθεί και ως μια υπερβολή, μια πολυτέλεια μετά από διαπραγματεύσεις 4 μηνών. Σε αυτή τη συγκυρία προσκλήθηκε ο Νίκος Κοτζιάς, ως εκπρόσωπος μια νεοεκλεγείσας αριστερής κυβέρνησης, για να δώσει το περίγραμμα μιας εντελώς διαφορετικής αντίληψης για το πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζεται στο ελληνικό παράδειγμα μια δημοσιονομική κρίση.

«Ξέρω τι απασχολεί τους Γερμανούς»

Στο στρογγυλό τραπέζι του κατάμεστου κεντρικού στούντιο του WDR και με «ανακριτή» τον οικονομικό συντάκτη Χάραλντ Σούμαν, γνωστό από το ντοκιμαντέρ του με τίτλο «Η Τρόικα – Ισχύς χωρίς Έλεγχο» ο Νίκος Κοτζιάς χρησιμοποίησε οπλοστάσιο από την οικονομία, την ιστορία, τη φιλοσοφία, τη μυθολογία, τη λογοτεχνία και τη ψυχολογία για να αποδείξει πόσο λανθασμένη είναι η συνταγή λιτότητας και καταχειροκροτήθηκε από το κοινό. Σε σημείο που να τον ρωτήσουμε μετά την εκδήλωση, αν δεν θα ήταν καλύτερο να αλλάξει υπουργείο. «Απλά ξέρω τη Γερμανία καλύτερα, γιατί σημασία δεν έχει τι λέει το στόμα, αλλά τι ακούει το αυτί, και προσπαθώ να καταλάβω τι απασχολεί ένα καλοπροαίρετο γερμανικό κοινό», μας απάντησε.

Και τα αυτιά των ακροατών άκουσαν εκείνο το βράδυ όσα ίσως δεν ακούγονται στη Γερμανία, γιατί απλά δεν λέγονται. Ο Νίκος Κοτζιάς μίλησε για τα στερεότυπα της γερμανικής πολιτικής που οδηγούν σε προκαταλήψεις μεταξύ δύο λαών με πολύ στενές παραδοσιακές σχέσεις, για τα γερμανικά δάνεια της δεκαετίας του '20 και μετά το 1945 που τακτοποιήθηκαν με μια λύση win - win για πιστωτές και δανειστές, για το κούρεμα ομολόγων το 2012 που βρίσκονταν σε ποσοστό του 80% σε ελληνικά και όχι σε ξένα χέρια με αποτέλεσμα η Ελλάδα να πάρει κι άλλα δάνεια για τις τράπεζες, τα πανεπιστήμια, και τα νοσοκομεία, για την επιβολή του αγγλικού δικαίου στη διαδικασία του PSI και την εκδίκαση τυχόν διαφορών ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων του Λουξεμβούργου. Αλλά πάνω από όλα για τις πιέσεις που υφίσταται η Ελλάδα.

Αφόρητες οι πιέσεις στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων»

«Πως είναι δυνατόν να διαπραγματευόμαστε όταν κάθε μέρα υφίσταμε πιέσεις, του τύπου, χάνεστε, αύριο θα πεθάνετε, είστε νεκροί, δεν υπάρχουν, δεν μας ενδιαφέρετε, στην Ευρώπη όλα κυλούν όμορφα χωρίς εσάς. Πρόκειται για πιέσεις που έρχονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και συμπυκνώνονται στη φράση, εάν δεν υπογράψετε θα πεθάνετε. Πώς είναι δυνατό να ορθοποδήσει μια οικονομία, όταν ο κόσμος το ακούει κάθε μέρα; Η οικονομία ξέρετε είναι ψυχολογία. Η αντίδραση είναι να σηκώνει ο κόσμος λεφτά από τις τράπεζες και να τα στέλνει στο εξωτερικό, και αν δεν μπορεί, να τα κρύνει κάτω από το κρεβάτι και να περιμένει την καταστροφή». Τότε δεν θα ήταν καλύτερα για την Ελλάδα να μην υπογράψει τη συμφωνία, να επιλέξει τη χρεοκοπία και να επιστρέψει σε εθνικό νόμισμα, όπως υποστηρίζει τμήμα της κυβερνητικής παράταξης, τον ρωτά ο γερμανός δημοσιογράφος.

«Ξέρετε από πού προέρχεται το όνομα Ευρώπη; τον ρωτά ο Νίκος Κοτζιάς. «Ο Δίας κατέβηκε από τον Όλυμπο και πήγε στη Λιβύη. Εκεί συνάντησε μια όμορφη γυναίκα, την Ευρώπη. Την ερωτεύτηκε. Μεταμορφώθηκε σε ταύρο και τη μετέφερε στην Κρήτη. Ποιο είναι το επιμύθιο; Πρόκειται για μια αντιτραπιστική ιστορία. Η πιο όμορφη γυναίκα που μπόρεσε να βρει ο Δίας, δεν ήταν στην Ευρώπη, αλλά στην Αφρική. Και δεύτερον, πως είναι δυνατόν να υπάρχει ΕΕ χωρίς την Ελλάδα, χωρίς αυτή την όμορφη γυναίκα του Δία; Αυτή είναι η ιστορία, πρόκειται για θέμα ταυτότητας». Πέρα όμως από τη μυθολογική διάσταση ο Νίκος Κοτζιάς κατήγγειλε την ΕΕ ότι στην περίπτωση της Ελλάδας αγνοεί δύο βασικά στοιχεία, το γράμμα του νόμου, προσηλώνοντας να κυβερνήσει με παράλληλους μηχανισμούς και παραβιάζοντας την Κοινωνική Χάρτα της Ευρώπης καθώς και την κουλτούρα του συμβιβασμού και της διαπραγμάτευσης.

«Να ξαναμάθουμε να σκεφτόμαστε»

Η συζήτηση δεν θα μπορούσε να μη συμπεριλάβει το σκάνδαλο της Siemens και τον Χριστοφοράκο, τη διαφθορά, την οικογενειοκρατία και στη νέα κυβέρνηση στο παράδειγμα του εξάδελφου του πρωθυπουργού που προσελήφθη στο υπουργείο των Εξωτερικών, στην επαναλειτουργία της ΕΡΤ με την επαναπρόσληψη εκατοντάδων εργαζομένων στο δημόσιο και τις πολεμικές επανορθώσεις. Η υπενθύμιση όμως του γερμανού δημοσιογράφου προς το κοινό ότι ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών είναι εκδότης μεταξύ άλλων και του γερμανού φιλόσοφου Γιούργκεν Χάμπερμας πρότρυνε το Νίκο Κοτζιά να φέρει τη συζήτηση και πάλι στη φιλοσοφία για να ερμηνεύσει τη δημοσιονομική κρίση μέσα από αυτή την οπτική γωνία.

«Όλες οι αποφάσεις στα συμβούλια υπουργών πρέπει να πληρούν δύο κριτήρια που ξεχνιούνται στις συζητήσεις», υπενθύμισε. «Δίνουμε την εντύπωση στις κοινωνίες ότι είμαστε σε θέση να λύσουμε τα προβλήματα; Πώς μας βλέπει ο έξω κόσμος; Από όσα σκοπεύουμε να κάνουμε, θα πουν οι ασιατικές χώρες ότι υπάρχει ένα ευρωπαϊκό μοντέλο από το οποίο θα διδαχθούν ή θα πουν αυτοί, οι Ευρωπαίοι, δεν είναι σε θέση να λύσουν τα προβλήματά τους; Όταν λησμονεί κανείς τη μεγάλη εικόνα, όταν ξεχνά ότι λαμβάνει αποφάσεις με ιστορική προοπτική που θα επηρεάσουν τις κοινωνίες, όταν λησμονεί ότι άλλες κοινωνίες με άλλες αρχές μας παρακολουθούν και αναρωτιούνται, μα τι κάνουν με τη κρίση στην Ελλάδα; Είναι σε θέση να λύσουν ένα πρόβλημα, όπως κατάφεραν οι ασιατικές χώρες το 1996, 1997 ή όχι; Στο κόσμο κανείς δεν θα σκεφτεί τι είπε ο Κοτζιάς, αν είχε δίκαιο ή άδικο. Θα πουν, αυτοί δεν τα καταφέρνουν, δεν υπάρχει το μοντέλο Ευρώπη. Και αυτή τη μορφή σκέψης που έχει και ο Χάμπερμας θα πρέπει να την ξαναχρησιμοποιήσουμε και να ξαναμάθουμε να σκεφτόμαστε, να συλλογιστόμαστε, να κρατάμε την ψυχραιμία μας»...

Συμπέρασμα: η αντιμετώπιση της ευρωκρίσης είναι υπόθεση που δεν αφορά μόνον μια χώρα και ξεπερνά τα στενά όρια της οικονομικής σκέψης.

Deutsche Welle